

**PÄIVI KANNISTO
JA
SANTERI KANNISTO**

TAKAPORTTI

HD

Tietoverkkotrilleri Takaportin tekstinäyte

- Kirjan verollinen hinta 26,50 euroa
- Sidottu
- ISBN 978-952-5556-62-9
- EAN 9789525556629
- Kustantaja [Kustannus HD](#)
- Kirjoittaneet [Päivi Kannisto](#) ja Santeri Kannisto
- Noin 200 sivua
- Julkaisuajankohta: syyskuu 2009
- Saatavana hyvin varustetuista kirjakaupoista

Lisätietoja webissä: <http://kirjatohtori.blogspot.com/>

Tilaukset: <http://kustannushd.fi/>

© Päivi Kannisto ja Kustannus HD, 2009.

Ylikomisario Karri Luoma heräsi ja etsi katseellaan kelloa. Se oli kaksitoista. Oliko lauantai vai sunnuntai? Suuta kuivasi ja päässä jyskytti, pesukone linkosi seinän takana. Mies nousi ylös, laahusti yläkertaan ja otti keittiön hanasta vettä, mutta oli purskauttaa sen altaaseen, niin pahalta se maistui. Ettei vain olisi käynyt Nokiat ja vesi saastunut viruksista, Luoma epäili ja korkkasi jääkaapista varmuudeksi olutpullon.

Vaimo pyörähti keittiöön silitysrauta kädessä ja rättikasa kainalossa.

”Ei tarvi raahata niitä asiakkaita kotiin.”

Mistä se puhui? Luoma ei muistanut eikä uskaltanut ajatella ohimoiden jyskytykseltä. Vaimo sai valaista eikä sitä tarvinnut siihen edes kehotella. Putkihuuto oli alkanut:

”Mitä sun päässä oikein liikkui? Kaatokännissä jonkun häkistä karanneen lumppukasan kanssa tänne jatkoille, kun lapset nukkuu. Koko talo löyhkää vanhalle viinalle ja sille spurgulle.”

Luoma ähkäisi. Aalto-perkele? Tietenkin, sillä slipoveriin sonnustautunutta Henrik Renvallia ei kukaan nimittelisi spurguksi, ei edes vihainen vaimo.

”Jos täällä joku möykkäsi ja öykkäri, se olin mä. Aalto on asiallinen jätkä ja sitä paitsi absolutisti. Ei todellakaan mikään tenukkeppi.”

Katri tuijotti miestänsä kätet puuskassa. Aalto ei ilmeisesti ollut voittanut vaimon luottamusta pitkässä liehuletissään ja kauhtuneissa, risoissa vaatteissaan. Äly ja syvällisyys eivät näkyneet päällepäin.

Kai Aalto oli sentään mennyt yöksi kotiinsa? Luoma katsoi vaimoon kysyvästi. Ilmeestä päätellen oli, tai ainakin passitettu matkoihinsa. Aallon hienotunteisuuden tietäen hän oli poistunut itse.

”Onko töissä ongelmia?” Katri kysyi. Äänessä oli aavistus huolta.

Luoma korkkasi toisen olutpullon ja osti itselleen mietintä-aikaa. Mitä vähemmän Katri tiesi, sitä turvallisemmaksi hän tunsu itsensä.

”Liikaa töitä niin kuin aina”, hän murahti ja kosketti huulillaan vaimon poskea. Vaimo irvisti ja kavahti taaksepäin.

”Kai sä muistat, että tänään on keskiviikko?”

Jumankauta. Työpäivä, Luoma tajusi.

Tuntia myöhemmin Luoma haisi pahalta työhuoneessaan. Hän katseli tympääntyneenä valkoista kopperoa, joka oli funktionaalinen katosta lattiaan. Mitään ei ollut liikaa, vähiten tilaa. Kun 190-senttinen venytteli kuluneessa toimistotuolissa, raajat ulottuivat vaivatta ikkunalta ovelle. Asiakkaita huoneeseen ei mahtunut, mutta niitä ei myöskään ollut.

Luoma avasi koneensa. Sähköpostilaatikkoon oli tulvinut yön ja aamupäivän aikana lottovoittoilmoituksia, sukuelinten suurennusmainoksia ja nigerialaisten sijoitusvihjeitä. Hän avasi yhden posteista, luki pari riviä, mutta kyllästyi. Sitten hän klikkasi viestissä olevaa linkkiä ja löysi itsensä thaimaalaiselta pornosivulta.

Samaa paskaa, Luoma huokasi ja sulki palvelun. Hän oli juuri arkistoimassa postejaan roskakoriin, kun ohjelma ilmoitti uudesta viestistä. Sen otsikossa luki: Karri Luoma.

Luoma avasi viestin ja tuijotti tyhjää näyttöä harittavin silmin, tarkensi ja tuijotti, mutta ei nähnyt mitään. Tyhjää täynnä, hän hymähti ja lennätti viestin yhdellä klikkauksella muiden seuraksi roskakoriin. Päivän työt oli tehty. Luoma risti kätensä niskan taakse, nosti jalat pöydälle ja mietti, mitä Aallolle mahdtoi kuulua. Mies näki kaiken aina niin kirkaasti, vaikka häntä oli välillä lähes mahdoton ymmärtää.

Kai Aalto istui Hervannan Kultaisessa apinassa kuten lähes joka päivä vankilasta vapautumisensa jälkeen. Vapautuminen, mies murahti. Se oli yksi kielen typerimmistä käsitteistä. Mihin hän oli vapautunut ja mistä? Aallolla ei ollut vankilaelämästä valittamista.

Koirat liikehtivät hermostuneesti pöydän alla, kun väkeä valui sisään. Aalto vilkaisi ovelle, mutta muisti, että Luomaa ei tarvinnut tänään odottaa. Mies oli jo käyttänyt perjantainsa.

Aalto muisteli edellisiltaista visiittiään Luoman kotiin Näyttelijänsäntäädulle. Olohuoneessa oli komeillut iso samettisohva ja täysi baarikaappi ja piirongit täyttivät joka nurkan. Luomalla täytyi olla autotallissa höyläpenkki piilossa, vaikka miestä oli-kin mahdotonta kuvitella puutöitä väkertämässä. Perversionsa kullakin, Aalto tuumi ja hämmensi teetään.

Luoman vaimo oli ollut käynnistä pahana eikä ihme, sillä pariskunnan pienet lapset olivat heränneet rymyämiseen. Miehen oli ollut pakko mennä sanomaan niille hyvää yötä, vaikka ipanat olivat olleet syvässä unessa ja Aalto estellyt.

Siitä oli alkanut sellainen poru, että Aalto oli katsonut parhaimmaksi lähteä. Hän oli pahoitellut häiriötä emännälle, joka oli seisonut eteisessä kädet tiukasti puuskassa puolireiteen ulottuvassa satiiniyöpaidassaan. Nätti se oli, Aalto oli miettinyt, ottanut lippalakkinsa ja vilahtanut ulos vesisateeseen. Kotiin oli kilometri. Sen käveli alle vartissa.

Aalto oli oppinut, että jokin oli pielessä, kun Luoma ilmaantui baariin. Mies oli vastuuntuntoinen, ei ryyppännyt geeniensä ajamana, mutta kantoi sisällään jotain, mitä ei saanut muuten sanottua.

Ristiriitainen poliisi kaipasi perhettä, mutta koki sen samanaikaisesti vastukseksi, janosi salaisesti menestystä, mutta joutui työssään syrjäytetyksi. Aalto pudisti päätään. Luoma kävi ammattiinsa liikaa tunteilla ja intuitiolla, kun tottelu ja suora toiminta olisivat riittäneet.

Aalto katseli pitkän tukkansa ja rotsinsa varjosta vieraisiin pöytiin. Hän kaipasi harvapuheista juttukumppaniaan, muistutusta siitä todellisuudesta, jolle oli kääntänyt selkensä.

Internetiä työkseen suodattavaa poliisia, Karri Luomaa, kiristetään verkon välityksellä. Juttua selvittäessään hän sekaantuu kansainväliseen lapsipornorinkiin ja verkkorikollisiin, jotka hääriävät laeista ja maiden rajoista piittaamatta. Hyvän ja pahan rajat hämärtyvät eikä kukaan ole enää turvassa. Tapahtumat alkavat purkautua, kun Tampereella tapahtuu terrori-isku ja venäläinen ohjelmoija vuotaa julkisuuteen löytämänsä takaportin, jota kuka tahansa pystyy hyödyntämään.

Takaportin ovat kirjoittaneet Päivi ja Santeri Kannisto. Kannistot avoituivat vuonna 2004 ja lähtivät kiertämään maailmaa rinkat selässään. Filosofian tohtori Päivi työskenteli aiemmin liikkeenjohton konsulttina ja Santeri tunnetaan avoimen lähdekoodin pioneerina ja yrittäjänä.

KHD www.kustannushd.fi

ISBN 978-952-5556-69-9

9 789525 556698